

Βεροίας Παντελεήμων: Ας μην μείνουμε μόνο στην έκπληξη και τον θαυμασμό

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τετάρτη 28 Μαΐου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον Πανηγυρικό Εσπερινό και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό της Αναλήψεως του Κυρίου και του Αγίου Νικολάου στο Κάτω Ζερβοχώρι.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων κηρύττοντας τον θείο λόγο ανέφερε: «Ἀνέβη ὁ Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος». Αἰῶνες πρὶν ἀπὸ τὴν Ἀνάληψη τοῦ Χριστοῦ ὁ ψαλμωδὸς Δαβὶδ εἶχε δεῖ μέ τὰ προφητικά του μάτια καὶ εἶχε περιγράψει αὐτό πού ἐπρόκειτο νά συμβεῖ. Καί δέν τό περιέγραψε μόνο σάν νά τό ἔβλεπε ἀπὸ τή γῆ, ὅπως τό εἶδαν οἱ μαθητές τοῦ Κυρίου, ἀλλά τό περιέγραψε ὅπως τό ἔβλεπαν καί τό ζοῦσαν οἱ ἅγιοι ἄγγελοι στόν οὐρανό.

«Ἀνέβη ὁ Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος».

Ὁ Χριστός ἐμφανιζόταν ἐπὶ σαρὰ-ντα ἡμέρες μετὰ τὴν Ἀνάστασή του στοὺς μα-θη-τές του γιὰ νὰ ἐδραιώ-σει τὴν πίστη τους ὅτι ὄντως ἀνα-στήθηκε, ὅτι ὄντως νίκησε τὸν θά-νατο. Καί μετὰ τὶς σαράντα ἡμέ-ρες, ἀφοῦ ὀλοκλήρωσε τὸ ἔργο τῆς σω-τηρίας τῶν ἀνθρώπων, γιὰ τὸ ὁποῖο ἦλθε στὴ γῆ, ἦλθε ἡ ὥρα νὰ ἐπιστρέψει στὸν Πατέρα του, στὸν οὐρανό.

Καί ἐάν κατὰ τὴ γέννηση τοῦ Χρι--στοῦ οἱ ἄγγελοι ἦταν ἐκεῖνοι πού τὸν συνόδευσαν μέ τούς ὕμνους τους καί ἔδωσαν στοὺς ποιμένες τὸ μήνυμα τοῦ κοσμο-σω-τηρίου γε-γο-νότος, ἄγγελοι τὸν συνο-δεύουν, καί καθὼς ἀνεβαίνει στὸν οὐρανό, ἐπι-στρέφοντας στὸν Πατέρα του. Τὸν συνοδεύουν «ἐν ἀλα-λαγμῷ καί ἐν φωνῇ σάλπιγγος», ὡς βασι-λέα, ὁ ὁποῖος ἐπιστρέφει νι-κηφό-ρος ἀπὸ τὸν πόλεμο στὰ βα-σιλικά δώματα. Γιατί πράγματι ὁ Χριστός ἐπι-στρέ-φει στὸν οὐρανό καί στὴ βα-σι-λεία τοῦ Πατρός του ὡς νικη-τῆς καί θριαμβευτῆς στὸν πόλεμο ἐνα-ντί-ον τοῦ διαβόλου, πού κρα-τοῦσε μέ τὴν ἁμαρτία δέσμιους τοὺς ἀνθρώ-πους.

Ἦλθε ὁ Χριστός στὴ γῆ, κήρυξε, θεράπευσε τοὺς ἀνθρώπους, σταυ-ρώ-θηκε καί κατῆλθε στὸν Ἄδη, γιὰ νὰ νικήσει τὸν διάβολο, γιὰ νὰ συντρίψει τὴ δύ-ναμή του, γιὰ νὰ διαλύσει τὸ κρά-τος του καί νὰ ἀπε-λευ-θερώσει τοὺς ἀν-θρώ-πους πού τοὺς κρα--τοῦσε δε-σμί-ους του καί χω-ρι-σμένους ἀπὸ τὸν Θεό.

Ἦλθε στὴ γῆ ὁ Χριστός καί νίκησε τὸν διάβολο καί ἀπάλλαξε τοὺς ἀν-θρώπους ἀπὸ τὴ δουλεία του καί τοὺς ἀπεκατέστησε στὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, χαρίζοντάς τους τὸ δικαίωμα νὰ εἶναι καί πάλι «τέκνα Θεοῦ» καί νὰ κληρονο-μήσουν τὴ βασιλεία του.

Γι' αὐτόν τὸν θρίαμβό του οἱ ἅγιοι ἄγγελοι ὑποδέχονται τὸν Χριστό ἐν ἀλαλαγμῷ καί ἐν φωνῇ σάλ-πιγγος. Ὁ διάβολος πίστευε ὅτι θά ἦταν γιὰ πάντα κυρίαρχος τοῦ κόσμου καί θά εἶχε στὴν ἐξουσία του τοὺς ἀνθρώ-πους, ἀλλὰ ὁ Χρι-στός τὸν νικᾷ καί τὸν διαψεύδει.

Τὸν ὑποδέχονται ὅμως πανηγυ-ρι---κά καί γιὰ ἕναν ἀκόμη λόγο. Γιατί βλέπουν τὸν Χριστό νὰ ἀνέρ-χεται στὸν οὐρανό ὄχι ὅπως κα-τῆλ-θε, μέ τὴ θεία του δηλαδὴ μό-νο φύση, ἀλλὰ αὐτὴ τὴ φορά φέ-ροντας μαζί του καί τὴν ἀν-θρώ-πι-νη φύση, φέ-ροντας μαζί του καί τὴν ἀναστημέ-νη καί θεωμένη ἀν-θρώπινη σάρκα πού ἔλα-βε ἀπὸ τὴν Παναγία Παρ-θένο.

Καί μπορεῖ οἱ ἅγιοι ἄγγελοι νὰ γνώ-ριζαν τὸ μυστήριό τῆς θείας οἰ-κονομίας, τὸ μυστήριό τῆς ἀγά-πης τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸν ἄνθρω-πο, πού ἔστειλε τὸν Υἱό του στὴ γῆ «μορ-φήν δούλου λαβόντα», γιὰ τὴ σω-τη-ρία τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ δέν μπορούσαν νὰ σκεφθοῦν ὅτι αὐτὴ ἡ ἀνθρώπινη σάρκα πού ἀνέλαβε ὁ Χριστός στὴ γῆ θά εἰσῆρχετο μαζί του θριαμβευτικά στὸν οὐρα-νό. Δέν μπορούσαν νὰ φαντασθοῦν ὅτι ἡ θεία ἀγάπη θά ἔφθανε σέ αὐ-τό τὸ σημεῖο, ὥστε ὁ Χριστός νὰ κάθεται στό ἐξῆς δίπλα στὸν Πατέρα του ὄχι μόνο μέ τὴ θεία ἀλλὰ μέ τὴ θε-αν-θρώπινη φύση του,

δοξάζοντας μέ τόν τρόπο αυτό τόν ἄνθρωπο καί προαναγγέλοντας τή δυνατό-τη--τα πού τοῦ προσφέρει νά γίνει καί αὐτός κατά χάριν θεός.

Καί αὐτός εἶναι ὁ δεύτερος λό-γος, γιά τόν ὁποῖο οἱ ἅγιοι ἄγγελοι ὑπο-δέχονται ἐν ἀλα---λαγμῷ καί ἐν φω-νῇ σάλπιγγος τόν Χριστό, ἔκπλη-κτοι ἀπό τό θαῦμα πού βλέπουν, ἔκπληκτοι ἀπό τό μέγεθος τῆς ἀγάπης καί τῆς εὐσπλαγχνίας του πρός τόν ἄν-θρω-πο.

Ἐορτάζοντας, λοιπόν, καί ἐμεῖς τό χαρμό-συ-νο γεγονός τῆς Ἀναλή-ψεως τοῦ Χρι-στοῦ, ἅς μήν μείνου-με μόνο στήν ἔκπληξη καί στό θαυ-μασμό τοῦ μεγαλείου καί τῆς δό-ξης τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά ἅς προ-σπα-θήσουμε νά κατανοήσουμε τό μέγεθος τῆς δωρεᾶς πού μᾶς προσ-φέρει μέ τήν ἐν σώματι ἄνοδό του στόν οὐρανό. Ἄς προσπαθήσουμε νά κατανοή-σου--με τό μέγεθος τῆς εὐ-λογίας καί τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ὅχι μόνο μᾶς ἀπάλ-λαξε ἀπό τήν ἁμαρ-τία καί μᾶς ἀπελευ-θέρωσε ἀπό τό κράτος τοῦ διαβό-λου, ἀλλά καί μᾶς ἀπο-κα-τέστησε πλησίον του, θεώ-νο-ντας τήν ἄν-θρώ-πινη φύση μας.

Κυρίως ὅμως ἅς μήν ξεχνοῦμε ποτέ αὐτή τή δωρεά καί τήν εὐ-λο-γία τῆς θείας ἀγάπης, ὥστε ἔχο-ντας πάντοτε κατά νοῦ τήν τιμή, ἡ ὁποία ἀνα-μέ-νει στό σῶμα μας, νά προσέχουμε πῶς τό χρησιμοποιοῦ-με, νά προσέχουμε νά τό διατη-ροῦ-με κατά τό δυνατόν κα-θαρό ἀπό τούς ρύπους τῆς ἁμαρ-τίας, ὥστε νά ἀξιωθεῖ μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ τῆς τιμῆς πού τοῦ ἐπεφύλαξε ὁ ἀνα-ληφθεῖς εἰς τούς οὐρανούς Κύριός μας.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)